

Capítol XVIII

Les oracions de gerundi

2.1.1. Definició

2.1.1.1. El gerundi simple és un temps imperfectiu [...].

2.1.1.2. En relació amb l'ús del gerundi en comptes del participi passat en determinades construccions, Albert Jané, en l'article «Incloure» publicat al diari *Avui* el 8 de gener de 1978, fa parar atenció en el fet que «[I]es coses s'inclouen en un lloc, o en un conjunt, i el català presenta una marcada tendència a no voler prescindir de la relació sintàctica, sempre que la construcció ho permeti, entre la cosa inclosa i aquest lloc o conjunt». Per aquest motiu, considera que en alguns casos, en comptes de recórrer al participi passat, és preferible fer servir el gerundi, que es pot completar amb el pronom *hi* per establir aquesta relació.

[11 *bis a*] ~ Aquest edifici, la decoració inclosa, era del segle XVIII.

[11 *bis b*] ~ Aquest edifici, inclosa la decoració, era del segle XVIII.

[11 *bis c*] Aquest edifici, incloent-hi la decoració, era del segle XVIII.

Generalment, es donen contextos com aquest únicament amb els verbs *incloure* i *excloure* (en aquest segon cas, el pronom que estableix la relació és *en*).

7. Bibliografia

[...]

JANÉ, Albert. *Aclariments lingüístics*. Barcelona: Barcino, 1973. 3 v.

— *Gramàtica catalana*. Barcelona: Salvat, 1977.

— «El gerundi compost». *Avui* (7 juny 1977).

— «Incloure». *Avui* (8 gener 1978).

— «Amb què es resol». *Avui* (8 juny 1978).

[...]

[Afejitons del 3 de setembre de 2020]